

нання, кранів і іншого піднімального встаткування, авто-вишок;

- Система iGoEasy (категорія «Автоматично керовані транспортні засоби») – автоматизоване управління складською технікою здійснюється через додаток, яке можна повністю налаштувати, використовувати і контролювати за допомогою iPad [3].

Таким чином, ми можемо зробити висновки, що у сучасній економічній ситуації необхідно домагатися максимальної ефективності в усіх галузях економіки, а особливо в логістиці. Розвиток і оптимізація цього напрямку роботи компанії дозволяє домогтися істотного зниження внутрішніх витрат і, як результат, в подальшому отримати значний прибуток

Література:

1. Степанова М. Н. Функционирование и развитие интралогистики в современном производственном предприятии [Электронный ресурс] // М.Н. Степанова // Креативная экономика. – Режим доступа: <https://creativeconomy.ru/lib/3266>. – Название с экрана.
2. Интралогістика підприємств молочної промисловості: бути чи не бути? [Електронний ресурс] // Системный интегратор. – Режим доступа: <http://www.ukam.ru/news/93/319.html>. – Назва з екрана.
3. «Интралогистика» – современное управление грузопотоками [Электронный ресурс] // Белорусы и рынок – Режим доступа: <http://www.belmarket.by/intralogistika-sovremennoe-upravlenie-gruzopotokami>. – Название с экрана.

Е. А. Кузнцов

д.е.н., проф.

ПРОФЕСІЙНІ ОЗНАКИ ФОРМУВАННЯ ІНТЕГРАЛЬНОГО ЛІДЕРСТВА

Досягнення позитивної соціально-економічної трансформації сучасного українського суспільства багато в чому залежить від ефективності науково-дослідної та освітньої сфер діяльності. Але визначальним конкурентним фактором у здійсненні всіх необхідних реформ виступає професійна система менеджменту і наявність освітніх і професійних механізмів інноваційної підготовки управлінських кадрів. Рівень необхідної ефективності управлінського персоналу безпосередньо залежить від інтегральної і системної якості його освітньої та професійної підготовки. Тут дуже важливо визначити професійну науково-дослідну базу управлінських

знань, яка і буде змістовно наповнювати програми навчання кадрів менеджменту та лідерів нового покоління. У науковому співтоваристві сьогодні триває дискусія про те, що собою являє науково-дослідна база менеджменту, чи має вона формат системних обмежень, або ж є комплексною і збиральною з інших сфер наукових знань. Багато років ведеться дискусія про те, чи є менеджмент власне наукою, або це тільки практика, що базується на економічних та інженерних знаннях. В умовах зростаючої дефіцитності управлінського ресурсу рішення цих проблем є першочерговим завданням для досягнення ефективності процесів професіоналізації управлінської діяльності. Первинне управлінську освіту і професійну підготовку менеджерів повинна мати конкретне наповнення професійних програм навчання, а це наповнення в умовах формування інноваційної економіки все в більшій мірі набуває наукову основу і управлінська праця стає специфічним високоінтелектуальним видом діяльності.

В останні десятиліття відбувається перегляд багатьох позицій в розвитку управлінських знань і в характері розвитку управлінської науки. Звертається увага наукової спільноти на дослідження базових ціннісних категорій професійної системи менеджменту. Формується сучасна концепція професійної системи менеджменту і розглядається інноваційна динаміка її розвитку. Уточняється позиція щодо визначення загальної концепції та розвитку ключових процесів професіоналізації менеджменту. Багато дослідників менеджменту погоджуються з тим, що «суб'єктно-об'єктна» взаємодія є виключно взаємодія людей в системі їх будь-якої професійної діяльності, і що це є головною ціннісною категорією менеджменту. Наступною особливістю менеджменту є його індиферентність до галузевого поділу економіки і пріоритетність прояв за допомогою функцій. В цьому випадку виникає проблема сприйняття, особливо практиками менеджменту, галузевої специфіки менеджменту та інженерно-технологічного розуміння всього управлінського процесу. Досить важливо також визначити вплив системи інших наукових знань (економіка, соціологія, психологія, право, інженерна справа, політологія, медицина та інші) на формування і розвиток професійної системи менеджменту в контексті ефективного управлінського дослідження та підготовки управлінців кадрів.

Постає важливе завдання щодо визначення інтегральних ознак і системних обмежень сучасного управлінського дослідження. Просування до прояснення цих цілей призводить до наукового розуміння концептуальної основи професійної системи менедж-

менту, сприйняття основних ціннісних категорій менеджменту, процесів професіоналізації менеджменту і інтелектуалізації управлінської праці в контексті розвитку інноваційної економіки та економіки знань. Особливою метою виступає проблема актуалізації менеджменту в сучасних умовах соціально-економічного розвитку України для досягнення нею вищого професійного іміджу, соціальної значущості та результативності. У багатьох випадках формат управлінського дослідження, здається, визначити досить складно, оскільки багато що може бути корисно для характеристики і дослідження проблеми і, можливо, для прийняття управлінського рішення. І тому, зрозуміти, звідки управлінець черпає інформацію, приймаючи управлінське рішення, видається важким завданням. Найбільш часто зустрічаються підміни пов'язані з науковими дослідженнями в області економіки, соціології та психології. В історичному аспекті формування сучасної системи менеджменту це відома проблема, оскільки менеджмент сформувався як наука і навчальна дисципліна на базі економіки, соціології та психології при певній пріоритетності саме економічної науки.

Існує ще кілька теоретико-методологічних питань, без вирішення яких важко забезпечити інтегральну якість управлінських досліджень і формування лідерського потенціалу суспільства. У нашому випадку «інтегральна якість» передбачає співвідношення і облік всіх позицій, які необхідні для прийняття ефективного управлінського рішення. Інтегральність в менеджменті – це висока професійна якість усіх учасників управлінського процесу, їх культурна і соціальна відповідальність в системі результативності та соціально-економічної значущості прийнятих управлінських рішень. По суті справи, формується інтегральна світоглядна позиція сучасних лідерів, їх здатність до певного способу мислення і адекватному використанню інтегрального підходу. Здатність управлінських кадрів до інтегрального бачення сучасної управлінської діяльності може вироблятися в процесі професіоналізації управлінської діяльності як такої, а конкретніше, шляхом розвитку об'єктивного процесу інтелектуалізації управлінської праці. Фундаментальні управлінські дослідження покликані забезпечити інноваційну динаміку процесу професіоналізації управлінської діяльності, забезпечуючи якісний рівень підготовки, відбору та практичної діяльності управлінських кадрів.

Таким чином, з огляду на вищесказане, необхідно відзначити наступні основні положення. Сучасне управлінське дослідження

слід кваліфікувати з позицій науково-дослідницької, аналітичної і практичної баз знань професійної системи менеджменту. Комплексна система міжгалузевих управлінських досліджень повинна сприйматися як науково-інформаційна складова для формування і розвитку специфічної бази наукових знань менеджменту. Характеристика управлінського дослідження передбачає розгляд базових елементів професійної системи менеджменту: функціональної специфіки, методів і технологій менеджменту, структурних складових управлінського процесу, а також сполучних системних процесів (комунікації, механізм прийняття управлінських рішень, інноваційні технології керівництва персоналом). Необхідно також враховувати соціально-економічні умови і соціокультурні чинники в розвитку процесу взаємодії науки, аналітики і практики професійної системи менеджменту. Існує особлива перспектива в удосконаленні процесу управлінських досліджень в результаті використання інтегрального методу і виділення системно-інтегральних стадій професіоналізації менеджменту. Професіоналізація менеджменту є процесом інтелектуалізації сучасної управлінської діяльності і повинна базуватися на системі фундаментальних наукових знань. Саме в таких умовах формується система інтегрального лідерства, яка визначає сьогодні базові можливості становлення сталого механізму соціально-економічного зростання українського суспільства.

І. М. Нєнно

к.е.н., доц.

ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ МОРСЬКОЇ ПОЛІТИКИ НА ОСНОВІ СТВОРЕННЯ ДІЄВИХ БІЗНЕС-МОДЕЛЕЙ РОЗВИТКУ ПОРТІВ

Порти є найважливішим елементом національної транспортної інфраструктури не тільки тому, що вони об'єднують торговельних партнерів, чим забезпечують попит на транспортні послуги, але й тому, що вони справляють ефект мультиплікатора для національного благополуччя як торговельні ворота пункт залучення комерційної інфраструктури у вигляді банків, кредитних установ, інвестиційних агенцій, установ. Порти розглядають як [1, с. 21]: центри дистрибуції; промислові зони та бази постачання енергії; торговельні центри, які залучають банків, брокерів та торговців; центри урбанізації та розвитку міст; основа ділової активності на-